

မီးမီး (လာရှိုး)

လက်ပံချီး

လက်ပံခါး

ကျွန်တော်တို့ မြန်မာနိုင်ငံသည် ရွှေငွေကျောက်သံ ပတ္တမြား စသည့် တွင်းထွက် ရတနာများ အပြင် သစ်တော သယံဇာတ ပစ္စည်းများ ရေထွက်သားငါးများ အလွန် ပေါကြွယ်ဝသည့် နိုင်ငံ ဖြစ်ပါသည်။ ။

၂၀ ရာစု နှောင်းပိုင်းတွင် နိုင်ငံတော် အစိုးရက ဈေးကွက် စီးပွားရေး စနစ်ကို ဖွင့်လိုက်သောအခါ မြန်မာနိုင်ငံရှိ မြေပေါ်မြေအောက် ရေပေါ်ရေအောက် ရှိရှိသမျှ ပစ္စည်းတွေက ငွေတွေချည်း ဖြစ်လာသည်။ ။ ယခင်က တန်ဖိုးမရှိ တန်ဖိုးမသိ၍ မည်သူမျှ မသုံးသော ပစ္စည်းများကို ဈေးကောင်းပေး၍ ဝယ်ကြသည်။ ။

ပင်လယ်နားတွင် အလေ့ကျ ပေါက်နေသော ပင်လယ်ကြက်သွန် သစ်ကလိန်စေ့ တို့ကို ဝယ်ကြပြန်သည်။ ။ ထို့ပြင် ပင်လယ်ရေခူ မိကျောင်းတို့ကိုလည်း ဝယ်ကြပြန်သည်။ ။ ပင်လယ်ကမ်းခြေမှ သယံဇာတများ ကုန်သွားသည့် အခါ တောတောင်မှ တောတိရစ္ဆာန်များ ဖြစ်ကြသော တောက်တဲ့ ချေ မြွေ စိုင့် ဆတ် ကျား ဆင် ဝက်ဝံတို့ကို အသေအရှင် အပြင် အရိုး အရေ ချို့ ခွာ သွား သားရေ အစွယ် ပါမကျန် ဝယ်လာကြပြန်သည်။ ။

သက်ရှိ သတ္တဝါများ ရှားပါးလာတော့ သစ်ပင်ဖက် လှည့်ကြပြန်သည်။ ။ အသီးအပွင့် အရွက် အပင်အမြစ် ကစ ပဉ္စငါးပါး အကုန် ဝယ်ကြ

ရောင်းကြ ပြန်သည် ။ထိုအခါ ပြည်သူပြည်သား တို့ သည် မြန်မာပြည်မှာ ငွေတွေချည်းဟု သိလာကြသည် ။ ထိုပစ္စည်းများ ရှားပါးသောအခါ တောနက်ထဲကို မျက်စောင်း ထိုးလာကြသည် ။ ယခုတစ်ခါ ကြားရပြန်တဲ့ သတင်းက . . . လက်ပံခါး တဲ့ ။

"အဲဒီသစ်ပင် နာမည်က လက်ပံခါးတဲ့ ။ သိပ်အစွမ်းထက်တာ။ မင်းတို့ မြင်ဖူးရအောင် ရုပ်ပုံတွေ ယူလာတယ်။ ဒီမှာ ကြည့်"

ဦးအာကာပြော၍ သူတို့ ဝိုင်းကြည့်မိကြသည် ။ ရုပ်ပုံက လက်ပံခါးပင်နှင့် အရွက် ဟု ရေးထားသည် ။ အရွက်ပုံက လက်ပံပင် ရိုးရိုး၏ အရွက်နှင့် တူသယောင်ယောင် ရှိသော်လည်း အနည်းငယ် ထူအမ်းအမ်း ပုံစံမျိုး ဖြစ်သည် ။ အပင်၏ ထူးခြားချက်မှာ တစ်ပင်လုံး အမွေးမရှိပဲ ပြောင်လက်နေသည် ။ ထိုအပင်ကို ထိခိုက်မိလျှင် အပင်မှ အဖြူရောင် အစေးများ ထွက်လာသည် ဟု ဆိုသည် ။ အဆူးပြောင်းပြန် ရှိပြီး အပွင့်ဖြူသေးသေးလေးများ ပွင့်သည် ။ လက်ပံခါးပင်ကြီး၏ ဆယ်ပေ ပတ်လည် လောက်တွင် ချုံပင်များ မှ အပ အခြားမည်သည့် ရေသောက်မြစ် ပါသည့် အပင်မျိုးမှ မတွေ့ရပေ။ အကြောင်းမှာ အပင်အစေး၏ ပြင်းထန်သော ဓာတ်သဘောကြောင့် ဖြစ်သည် ဟု ပြောပြသည် ။ နောက်တစ်ပုံမှာ လက်ပံခါးပင်၏ ခါးလယ်လောက်မှ ရိုက်သွင်းထားသော သံချောင်းကွေးပြတ်ကျနေပုံ ဖြစ်သည် ။

"လက်ပံခါးရဲ့ သတ္တိက အဲဒါပဲ။ သံလိုအမာစား သတ္တုကိုတောင် ကွေးညွတ် ပျော့ပျောင်းပြီး ဓားထက်ထက်နဲ့ လှီးသလို တိကနဲ ပြတ်ကျသွားစေနိုင်တယ်။ ဘာကြောင့် လဲ ဆိုတာတော့ တိုးတက်နေတဲ့ ခေတ်သစ် နည်းပညာရှင်တွေ တောင်မှ ဖော်ထုတ်နိုင်ခြင်း မရှိသေးဘူး။ သစ်ပင်ထဲက ဘာဓာတ်သဘောကြောင့် ဒီသံသတ္တုကို ပြောင်းလဲသွားရလဲ

ဆိုတာကို မစမ်းသပ် နိုင်သေးဘူးလို့ ပြောကြတာပဲ"

" ဒါဆိုရင် အဲဒီဟာ မှန်မှ မှန် ပါ့မလား။ အခြေအမြစ် မရှိ ဘာမရှိနဲ့ ဆိုတော့ "

တိုးတက်နိုင်၏ စကားကြောင့် ဦးအာကာ တစ်ယောက် ပြူးပြူးပြာပြာ ဖြစ်သွားသည် ။

"ဒါယုံတမ်းစကား ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး ကွ။ အခု လောလောလတ်လတ်ကို အလုပ် ဖြစ်နေကြတာ။ တကယ်ပြောနေတာကွ "

"ဆက်ပြောပြပါဦး သူ့အပင်က ဘာဓာတ် ဘာသဘောတွေ ရှိနေလို့ အဲသလို ဖြစ်ရတာလဲ "

"ဝယ်လက်တွေ ပြောတာတော့ ဒီအပင်မျိုးမှာ တော်တော်ကို ထူးခြားတဲ့ ဓာတ်ပစ္စည်း တစ်ခုခု ပါဝင် ဖွဲ့စည်းတာမျိုး ရှိလိမ့်မယ်တဲ့ ။ ဒါကြောင့် လည်း သံမဏိဖြစ်တဲ့ အင်မတန်မာတဲ့ သတ္တုကိုတောင် ပျော့ကျ သွားစေနိုင်တာပေါ့။ နောက်စမ်းသပ်နည်း တစ်မျိုးက သံချောင်းကြီး တစ်ခုကို သစ်ပင်ထဲ ရိုက်ထည့်ထား။ ပြီးရင် နာရီဝက်လောက် စောင့်ကြည့် အချိန်ပြည့်တာနဲ့ အဲဒီသံချောင်းကို တုတ်နဲ့ ဆတ်ကနဲ ရိုက်ချလိုက် ထက်ပိုင်းကို ကျိုးကျသွားတာ။ ဒါမှ မဟုတ် ဒီထက် ပိုကြာကြာ ထားမယ် ဆိုရင် အဲဒီသံချောင်း သူ့အလိုလို ပြတ်ကျသွားတာတဲ့ "

" အံ့ဩဖို့ ကောင်းလိုက်တာ "

" ဒါနဲ့ ဦးလေး လက်ပံခါးကို ဘယ်လို လူမျိုးတွေက လိုက်ဝယ်နေကြတာလဲ ဘာလုပ်ဖို့ လဲဗျ "

"ငါ့ကို လက်ပံခါး အကြောင်း ပြောပြပြီး အသေအချာ မှာ လိုက်တဲ့ သူက လူမျိုးခြားပဲ။ တို့ နိုင်ငံကတော့ မဟုတ်ဘူး ။ တော်တော်ကို လိုချင်

နေတာ။ မရရအောင် ရှာပေးဖို့ ပြောနေတာ။ ကြိုက်တဲ့ ဈေး ပေးမယ်လို့ ပြောနေတာ" ကျွန်တော်တို့ မြေ ကျွန်တော်တို့ ရေဟာ ဒီလို ဂန္ထီရဆန်ဆန် ပစ္စည်းတွေ အဖြစ်အပျက် တွေက အများကြီးပဲလေ။ တခြား နိုင်ငံ သားတွေ အနေနဲ့ တော့ စိတ်ဝင်စားစရာ တစ်ပုံတစ်ပင်ကြီး ပဲပေါ့။ ဒါနဲ့

"လက်ပံခါးပင် တွေ့ခဲ့တယ်။ တောနက်ထဲမှာ ရှိတယ်ဆိုရင် တစ်ပင် လုံး ခုတ်လာရမှာ လား။ ခုတ်ပြီးသယ်လာမယ် ဆိုလည်း မလွယ်ဘူး ထင်တယ်။ လက်ပံပင် ဆိုတာ တကယ့် အပင်ကြီးမျိုးပဲ"

"သူတို့ က အပင်ကိုဝယ်မှာ မဟုတ်ဘူး ။ အဆီကိုဝယ်မှာ "

"အဆီဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် လက်ပံခါးပင် ဟုတ်မဟုတ် သံချောင်းရိုက်သွင်းပြီး စမ်းသပ်လို့ သေချာပြီ ဆိုရင် အဆီထုတ်ရမယ်။ အဆီကို ထင်းရှူးဆီ ထုတ်သလို အပင်အောက်ခြေမှာ တွင်းလုပ်ပြီး အပေါ်ပင်စည်ကို ခုတ်ဖြတ် ရာ နည်းနည်း ပေးလိုက်ရတယ်။ ပြီးရင် အောက်ကနေ မီးတိုက်ပေးရတယ်။ ထွက်လာတဲ့ အဆီတွေက ထင်းရှူးဆီလို ခပ်တောင့်တောင့် အခဲပုံစံ မဟုတ်ဘူး ။ ပျင်းတွဲတွဲ ပျော့ဖတ်ဖတ်နဲ့ ဒူးရင်းယိုလို အနေထားမျိုးပဲ"

"အဲဒီလို အနေအထား ရှိနေတဲ့ လက်ပံဆီ ဈေးကောင်းသလား မမေးနဲ့ ။ လက်ပံခါးဆီ အချိန်တစ်ပိဿာ လောက်ကို သိန်းပေါင်း ရာချီ ပေးနေတာ။ မင်းတို့ ရှာချင်လည်း ရှာကြ။ ဈေးကောင်းပေးမယ်"

ထိုညက နေမင်းထွန်း တော်တော်နှင့် အိပ်မပျော်ပါ။ ဦးအာကာ ပြောပြသော အကြောင်းအရာ များကို စိတ်ဝင်တစား စဉ်းစားနေမိသည် ။ အကယ်၍ များ လက်ပံခါးပင် တစ်ပင်လောက် တွေ့ခဲ့လျှင် မည်မျှ ကောင်းမည်နည်း။ ဒီအပင်ကြီးမှ ထွက်သော အဆီမှာ တစ်ပိဿာ နှစ်ပိ

သာ မဟုတ်။ ဆယ်ပိဿာ ဆယ့်ငါးပိဿာလောက် ရနိုင်သည် ။ တစ်ပိဿာ သိန်းတစ်ရာဆိုလျှင် ဆယ်ပိဿာဆို ငွေကြေးမှာ နည်းနည်းနောနော မဟုတ်။ လောကတွင် ငွေရှိမှ သာ တင့်တယ် ပြည့်စုံသည် ။

ဦးအာကာ ဆိုသည် မှာ ပွဲစားတစ်ယောက် ဖြစ်သည် ။ ဦးအာကာ၏ လုပ်ငန်းမှာ အရောင်းသမား အဝယ်သမားတို့ ကြား အလုပ်လုပ်ရသော လုပ်ငန်းဖြစ်သည် ။ ပစ္စည်းတစ်ခု ရောင်းလိုသူထံ ဝယ်လိုသူကို ခေါ်သွားပြခြင်း တစ်ခါတစ်ရံ ရောင်းသူအတွက် ပစ္စည်းနမူနာ ပြ၍ ဈေးခေါ်ပေးရခြင်း ဝယ်သူလိုချင်သော ပစ္စည်းများ ရဖို့ ခရီးအမြဲထွက် နေရသူ တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်သည် ။ ယခု နေမင်းထွန်းတို့ ရွာကို ရောက်လာပြီး သူ၏ လောပန်း လိုချင်သော လက်ပံခါးအဆီ လာရှာခြင်းဖြစ်သည် ။ နေမင်းထွန်းတို့ ရွာမှာ ရိုးမတောင်ခြေတွင် တည်ရှိသည် ။ သူတို့ရွာမှ အနောက်စူးစူးသို့ သုံးမိုင်ခန့် သွားလိုက်လျှင် ရိုးမတောထဲသို့ ရောက်သည် ။

နေမင်းထွန်းသည် ငယ်စဉ်ကလေး ဘဝမှာ ပင် အကုသိုလ်များများ မလုပ်မိအောင် နေထိုင်ခဲ့သည် ။ အနန္တော အနန္တငါးပါး ကိုလည်း အလေးအနက် ယုံကြည်ကိုးကွယ် အားထားသည် ။ အမိအဖ တို့ ကိုလည်း တတ်နိုင်သလောက် ပြုစုလုပ်ကိုင် ပေးခဲ့သည် ။ အမေ နေမကောင်းလျှင် အမေ့ခါးဝတ် လုံခြည်ကိုတောင် လျှော်ပေးခဲ့ဖူးသည် ။ မိဘကို ငြူစုခြင်းများ လည်း စိုးစဉ်းမျှ မဖြစ်ခဲ့ဖူးပါ။ အမိအဖတို့ ကို ညစဉ်ညတိုင်း အိပ်ရာဝင် ကန်တော့ပြီးမှ အိပ်ပါသည် ။ မိဘတို့ ပေးသောဆုတွင် လည်း ဘုန်းကြီးပါစေ အသက်ရှည်ပါစေ ဟူ၍ အမြဲပါသည် ။ ထို့ကြောင့်လည်း ယခုချိန်ထိ အန္တရာယ် ကြီးကြီးမားမား မကြုံခဲ့ဖူးပါ။

ယခု လက်ပံခါး ရှာဖွေရာတွင် နေမင်းထွန်းနှင့် အတူ ရွာခံလူငယ်

အကြံတူ ဉာဏ်တူ သူငယ်ချင်း ငါးယောက် သွားကြမည် ဖြစ်သည် ။